Nr. 29. 1932.

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** — Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

KATOWICE, sobota, dnia 16. lipca 1932 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenie władz.

Statut
dotyczący Komunalnego Urzędu Pośrednictwa Pracy, Kochłowice.

§ 1.

Gminy Kochłowice i Kłodnica tworzą na podstawie jednobrzmiących uchwał swych Rad Gminnych z dnia 13. maja 1932 r i 20. maja 1932 r. wspólny Komunalny Urząd Pośrednictwa Pracy ze siedzibą w Kochłowicach w myśl § 3 ustęp 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 4. grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127 poz. 1050).

§ 2.

Urzą dPośrednictwa Pracy składa się:

a) z Komisji Zarządzającej (§ 8 załącznika do rozporządzenia)
b) z Oddziałów zawodowych (§ 11 załącznika do rozporządzenia)
c) z Kierownika i funkcjonarjuszów biura ekspedycyjnego (§ 10 załącznika do rozporządzenia).

§ 3.

Komisja Zarządzająca ma następujące zadanie:

a) naczelne kierownictwo Urzędu pośrednictwa pracy,
b) ustalenie ogólnych linji wytycznych dla pośrednictwa pracy
c) Nadzór administracyjny i wydawanie dyrektyw administracyjnych,
d) rozstrzyganie zażaleń ze strony interesowanych (przewodniczący Komisji Zarządzającej może wydać tymczasowe rozstrzygnięcie,)
e) wydawanie opinji w sprawie pośrednictwa pracy, statystyk opieki pracy i bezrobotnych,
f) ustalenie etatu Urzędu Pośrednictwa Pracy,
g) współudział przy ustaleniu i zwolnieniu pracowników Urzędu Pośrednictwa Pracy,
h) współpraca w sprawach opieki nad inwalidami wojennymi,
i) przeprowadzenie dalszych zadań, które w drodze ustawy, rozporządzeń lub za zgodą zainteresowanych gmin zostają przekazane Urzędowi Pośrednictwa Pracy na czas trwały lub w pojedyńczych wypadkach,
j) utrzymywanie kontaktu z Okręgowym Komunalnym Urzędem Pośrednictwa Pracy przy Wydziale Powiatowym w Katowicach.

§ 4.

Komisja Zarządzająca składa się z przewodniczącego po jednym przedstawicielu gmin Kochłowice i Kłodnica, z dwóch przedstawicieli pracodawców i z dwóch przedstawicieli pracobiorców. Wśród pracodawców i pracobiorców winni być przedstawiciele zawodów, przeważnie uprawianych w danym obwodzie Komunalnego Urzędu Pośrednictwa Pracy.

Przewodniczącym Komisji Zarządzającej jest Naczelnik gminy, w obrębie której znajduje się biuro Komunalnego Urzędu Pośrednictwa Pracy, jego zastępcą zaś jest Naczelnik gminy, najbliżej położonej od siedziby tegoż Urzędu.

Przedstawiciele zainteresowanych gmin Kochłowice i Kłodnica delegują zarządy gmin.

Przedstawiciele pracodawców i pracobiorców tudzież ich zastępców wybiera corocznie Rada gminna w Kochłowicach na podstawie listy kandydatów podanej przez organizacje zawodowe pracodawców i pracobiorców.

§ 5.

Posiedzenia Komisji Zarządzającej odbywają się według potrzeby.

Przy głosowaniu głosuje każdorazowo oprócz przewodniczącego i przedstawicieli interesowanych gmin tylko równa liczba pracodawców i pracobiorców, w razie potrzeby członkowie wiekiem najmłodsi od głosowania są wykluczeni. Przy równych głosach decyduje przewodniczący.

W posiedzeniu uczestniczy zawsze kierownik Urzędu Pośrednictwa Pracy z głosem doradczym.

Dalej mogą brać udział przedstawiciele władz wyższych instancji a zwłaszcza przedstawiciel Okręgowego Urzędu Pośrednictwa Pracy przy Wydziale Powiatowym w Katowicach z głosem doradczym. Inni urzędnicy komunalni i rzeczoznawcy mogą zostać powołani jako doradcy.

§ 6.

Komunalny Urząd Pośrednictwa Pracy, może, w razie potrzeby, posiadać oddziały zawodowe, któremi zarządzają Komisje Zawodowe, złożone parytetowo z przedstawicieli pracodawców i pracobiorców odnośnych zawodów.

Komisje zawodowe powołuje Komisja Zarządzająca. Przed powołaniem Komisji Zawodowych należy dać zainteresowanem kołom pracodawców i pracobiorców sposobność przedstawienia swych kandydatów. Członkowie Komisji Zarządzającej są również, stosownie do swego zawodu, członkami Komisji Zawodowych.

Na posiedzenie Komisji Zawodowych winien być zapraszany przewodniczący Komisji Zarządzającej. Komisje zawodowe rozstrzygają każdorazowo przy udziale równej liczby pracodawców i pracobiorców zwykłą większością głosów. Na posiedzeniu musi być obecny jeden urzędnik Komunalnego Urzędu Pośrednictwa Pracy, który jest zarazem protokólantem.

Przewodniczący Komisji Zarządzającej może uchwały Komisji zawodowych zakwestjonować, w takim razie decyduje Komisja Zarządzająca.

Komisje zawodowe mają za zadanie uregulować w swoich kołach zawodowych wszelkie sprawy dotyczące kwestji prawnych i pośrednictwa pracy o ile możności, przed przedłożeniem ich Komisji Zarządzającej.

§ 7.

Bieżące czynności pośrednictwa pracy i prowadzenie statystyk z rynku pracy załatwia według wskazówek przewodniczącego Komisji Zarządzającej Biuro Administracyjne. Składa się ono z kierownika i potrzebnych mu do pomocy sił biurowych.

§ 8.

Pośrednictwo Pracy wykonuje się dla interesentów bezpłatnie.

§ 9.

Administracją zajmuje się Komisja Zarządzająca która powołuje kierownika i potrzebne siły biurowe Komunalnego Urzędu Pośrednictwa Pracy i zarządza ewentualne ich zwolnienie.

§ 10.

Koszta Komunalnego Urzędu Pośrednictwa Pracy ponoszą wspólnie należące do niego gminy, w stosunku do każdorocznej liczby osób, korzystających z jego usług i zamieszkałych w poszczególnych gminach.

§ 11.

Do każdej zmiany statutu potrzebna jest zgoda jednomyślna reprezentacji gmin, należących do Urzędu Pośrednictwa Pracy.

§ 12.

Niniejszy statut wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kochłowice, dnia 21. maja 1932 r.

Zarząd gminy.

podp. Mańka W. L. S. podp. Krzyża
ławnik naczelnik gminy

Kłodnica, dnia 21. maja 1932 r.

Zarząd gminy.

podp. Bujoczek Fr. II. podp. Galios
ławnik naczelnik gminy.

Ogłoszono!

Kochłowice, dnia 27, czerwca 1932 r.

Naczelnik gminy.

L. S. podp. Krzyża

Obwieszczenie Ministra Skarbu

z dnia 25 kwietnia 1932 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o opłatach stemplowych.

(Ciąg dalszy z nr. 28.)

W razie zawarcia umowy, na mocy której jeden z kontrahentów zbywa swoje prawo żądania, aby nieruchomość, położona na obszarze obowiązywania kodeksu cywilnego austrjackiego, została mu oddana na własność (art. 12, punkt 4.) uważa się za pisemne stwierdzenie tej umowy również dokument, którym właściciel tabularny zezwala na wpis w księdze wieczystej celem przeniesienia własności na ostatniego nabywcę.

Pisma, wyżej wymienione, podlegają opłacie według rozdziału niniejszego również wówczas, gdy tyczą się niewydzielonej (idealnej) części rzeczy nieruchomej.

O ile pisma wyżej wymienione, mają za przedmiot nieruchomość (art, 12) wraz z przynależnościami, to postanowienia rozdziału niniejszego tyczą się również przynależności — z tym wyjątkiem, że do przynależności zamiast stopy 4 proc. (art. 58, ustęp pierwszy) stosuję się stopę 1 proc. (art. 66).

Art. 53.

Nie podlegają opłacie według rozdziału niniejszego pisma, stwierdzające:

1) wniesienie do spółki nieruchomości, znajdującej się w Polsce, jako wkładu rzeczowego (art. 106);

2) udział majątku wspólnego art. (131 i 132);

3) umowę przygotowawczą (art. 134), tyczącą się nieruchomości, jak również przelew prawa, wynikającego z takiej umowy albo oferty (art. 66).

Art. 54.

Wolne są od opłaty stemplowej pisma:

1) stanowiące tytuł przejścia własności, który według przepisów o podatkach spadkowych i od darowizn bądź podlega jednemu z tych podatków, bądź jest od nich zwolniony;

2) tyczące się nabycia nieruchomości przez Skarb Państwa lub przez Państwowy Bank Rolny na zasadzie przepisów o reformie rolnej;

3) mające na celu regulację struktury gospodarstw rolnych, jako to: scalenie gruntów, likwidację serwitutów, zamianę gruntów, jeżeli podlegają zatwierdzeniu przez władze ziemskie;

4) tyczące się przeniesienia własności nieruchomości, przewidzianego w art. 4, i 5 i 11 ustawy z dnia 29 kwietnia 1925 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 346);

5) tyczące się nabycia przez gminę — drogą kupna, zamiany lub wywłaszczenia — nieruchomości, niezbędnych do wykonania planu regulacji ulic, zatwierdzonego przez właściwą władzę albo do budowy lub umieszczenia szkół lub domów ludowych, jak również tyczące się nabycia przez Państwo, związek komunalny lub inną osobę prawną nieruchomości na budowę lub umieszczenie szpitala (art. 3 lit. „a" rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r.; Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 382) albo nieobliczonej na zysk przychodni (art. 1 lit. „b" oraz art. 63 powołanego rozporządzenia);

6) tyczące się przeniesienia własności budynku niewykończonego, sporządzone w ciągu lat ośmiu od dnia rozpoczęcia budowy;

7) stwierdzające pierwszą po ukończeniu budowy umową o przeniesienie własności budynku

wykończonego, sporządzone w ciągu lat ośmiu od dnia, w którym zaczęto budynku używać.

Uwolnienie przewidziane w punktach 6 i 7, tyczy się budynków mieszkalnych oraz budynków, przeznaczonych do celów przemysłowych i handlowych; obejmuje również grunt, na którym budynek stoi, oraz podwórze; nie tyczy się nadbudówek i przybudówek. Osoba, powołująca się na uwolnienie od opłaty, przewidziane w punkcie 6 lub 7, ma udowodnić warunki uwolnienia.

Art. 55.

Państwa obce są — z zastrzeżeniem wzajemności — wolne od obowiązku uiszczenia opłaty, przewidzianej w rozdziale niniejszym, w przypadku nabycia nieruchomości, znajdującej się w Polsce, dla celów urzędowania przedstawicielstwa dyplomatycznego lub konsularnego.

Kontrahent, zawierający z państwem obcem umowę, przewidzianą w artykule niniejszym, ma uiścić połowę opłaty, jeżeli sam nie jest zwolniony od obowiązku uiszczenia.

Art. 56.

Za podstawę wymiaru opłaty procentowej (art. 59, ustępy pierwszy do czwartego) bierze się wartość rzeczy nieruchomej (art. 6—10 oraz 12).

Przy zamianie nieruchomości na inną nieruchomość przyjmuje się na podstawę wymiaru:

a) gdy zamieniane nieruchomości znajdują się w Polsce — wartość jednej z nich; jeżeli wartości nie są równe — kwotę wyższą;

b) w razie zamiany nieruchomości, znajdującej się w Polsce, na nieruchomość zagraniczną — wartość rzeczy nieruchomej, znajdującej się w Polsce (art. 6—10 oraz 12).

Art. 57.

Na obszarze, na którym obowiązuje austrjacka ordynacja egzekucyjna z dnia 27 maja 1896 r. (Dz. P. P. Nr. 79), uważa się za świadczenie wzajemne (art. 7) w przypadku zwiększenia ceny, przewidzianego w § 197 powołanej ustawy z 1896 r., kwotę, do której cenę pierwotną podwyższono (cena zwiększona).

Jeżeli szacunek prawny (art 12) nie przewyższa ceny zwiększonej, to oprócz opłaty, obliczonej pierwotnie, należy uiścić opłatę dodatkową według kwoty, o którą cena zwiększona przewyższa pierwotną podstawę wymiaru; do tej opłaty dodatkowej stosuje się art. 30 i 31, o ile dotyczy sprzedaży licytacyjnej.

Art. 58.

Opłata od pism, wyszczególnionych w art. 51 wynosi 4 proc.

Jeżeli jednak pismo stwierdza sprzedaż niewydzielonej (idealnej) części nieruchomości, nabytej przez sprzedawcę drogą dziedziczenia, zapisu lub darowizny, — osobie, mającej udział w tejże nieruchomości z tych samych tytułów, to opłata wynosi 0.5 proc. Takiej samej opłacie podlega pismo, stwierdzające oddanie na własność nieruchomości celem spłacenia długu pieniężnego z tytułu zapisu lub z tytułu obowiązku, przyjętego w akcie darowizny przez obdarowanego.

Pisma, stanowiące tytuł przejścia własności przy parcelacji, przeprowadzonej na zasadzie przepisów o reformie rolnej, podlegają opłacie w wysokości 1 proc. Takiejże opłacie podlegają pisma, stwierdzające sprzedaż karłowatego gospodarstwa celem uzupełnienia innego karłowatego gospodarstwa, jeżeli przedstawiono zaświadczenie okręgowego urzędu ziemskiego, stwierdzające, że sprzedawcy przyznano kredyt na zasadzie ustępu 2 art. 74 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1).

Przelew prawa, nabytego przez zaofiarowanie najwyższej ceny na licytacji, sporządzony w ciągu trzech tygodni po licytacji, podlega opłacie w wysokości 0,2 proc. Takiejże opłacie podlega pismo, stwierdzające kupno nieruchomości przez instytucję, upoważnioną do parcelacji, zawarte pod warunkami, które określi rozporządzenie.

Pisma, tyczące się nieruchomości, położonej zagranicą, podlegają opłacie w wysokości 5 zł.

Art. 59.

Opłatę od sprzedaży nieruchomości drogą licytacji (art. 52, punkt 2) należy uiścić w ciągu trzech tygodni od dnia licytacji.

Opłatę od orzeczenia sądowego, wymienionego w punkcie 3 art. 52, jak również opłatę dodatkową, przewidzianą w art. 57, należy uiścić w ciągu trzech tygodni od dnia zawiadomienia nabywcy o decyzji sądu, zawierającej przyjęcie jego wniosku.

Przepisy ustaw postępowania sądowego o skutkach nieuiszczenia ceny nabycia nieruchomości z licytacji lub z wolnej ręki stosuje się również w razie nieuiszczenia w przepisanym terminie opłaty stemplowej, przewidzianej w punkcie 2, względnie 3 art. 52.

Na obszarze b. zaboru rosyjskiego w razie uznania licytacji za niedoszłą do skutku, a na obszarze b. zaboru austrjackiego w razie dokonania relicytacji (§ 154 oraz § 204, zdanie ostatnie, ordynacji egzekucyjnej z dnia 27 maja 1896 r, Dz. P. P. Nr. 79), jak również w razie udzielenia przybicia nadoferentowi (§ 199 powołanej ustawy z 1896 r.) izba skarbowa zarządzi zwrot opłaty lub uchyli jej wymiar; stosuje się przytem przepisy art. 49.

W przypadkach, przewidzianych w art. 3 ustawy z dnia 2 lipca 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 669 (art. 52, punkt 4 ustawy niniejszej), sąd uzależnia wydanie tytułu wykonawczego od uiszczenia opłaty.

Art. 60.

Opłatę od wyroku sądu polubownego (art. 52, punkt 5) należy uiścić w ciągu sześciu tygodni od wydania wyroku. Jeżeli jednak przed upływem tego terminu wniesiono skargę o unieważnienie (uchylenie) wyroku, to termin płatności ulega odroczeniu do upływu trzech tygodni od daty uprawomocnienia się wyroku, oddalającego skargę o unieważnienie (uchylenie). W razie zawieszenia (spoczywania) postępowania za wzajemną zgodą stron, lub w razie odroczenia sprawy bez wyznaczenia nowego terminu, należy uiścić opłatę w ciągu 4 miesięcy od dnia, w którym postępowanie zostało zawieszone lub sprawa została odroczona, jeżeli przed upływem tego terminu jedna ze ston nie zażądała wznowienia lub wyznaczenia terminu. Celem uiszczenia opłaty mają osoby, obowiązane do jej uiszczenia (art. 15, punkt 2), przedstawić urzędowi skarbowemu oryginał lub odpis wyroku (art. 23, punkt b i art. 24, punkt b).

Art. 61.

Opłatę od aktu wywłaszczenia (art. 52, punkt 6) należy uiścić po ustaleniu sumy odszkodowania. Jeżeli to ustalenie następuje drogą umowy, to co do terminu i sposobu uiszczenia opłaty stosuje się przepisy o opłatach od pism, stwierdzających umowę o nabycie nieruchomości. W razie ustalenia sumy

odszkodowania orzeczeniem sądu lub władzy administracyjnej ma osoba, na której rzecz następuje wywłaszczenie (art. 15, punkt 2) uiścić opłatę gotówką, bez wymiaru urzędowego (art. 24, punkt a) w ciągu trzech tygodni od dnia, w którym orzeczenie o wysokości odszkodowania uprawomocniło się na skutek niewniesienia środka odwoławczego lub w którym osoba ta została zawiadomiona o decyzji, niepodlegającej zaskarżeniu.

Opłatę od innego rodzaju orzeczeń, wymienionych w punkcie 6 art. 52, wymierza władza, która wydała orzeczenie, zapomocą nakazu płatniczego, który doręcza podatnikowi; opłata ma być uiszczona gotówką w kasie urzędu skarbowego przed wydaniem stronie orzeczenia.

Art. 62.

Do uiszczania opłaty od pisma, stwierdzającego wykonania prawa odkupu, odprzedaży, lub pierwokupu (art. 52 punkt 7), jest obowiązane osoba, która pismo sporządza. Opłata ma być uiszczona w ciągu trzech tygodni od sporządzenia pisma, o ile nie zachodzą wypadki współdziałania notarjusza albo sądu. (przewidziane w art. 27, 28, 30 i 31) lub sporządzenia pisma zagranicą (art. 21).

Ciąg dalszy nastąpi.

(Przedruk z Dz. Ust. Rz. z dnia 18 maja. 1932 r. nr. 41.)

Przetarg publiczny.

Zarząd gminy Pawłów w powiecie katowickim ogłasza przetarg publiczny i nieograniczony na wykonanie robót stolarskich w nowej szkole.

Termin składania i otwarcia ofert dnia 27. lipca 1932 r. do godz. 11-tej w Urzędzie gminnym w Pawłowie.

Wadjum w wysokości 5 proc. oferowanej sumy w gotówce należy składać do Kasy gminnej w Pawłowie.

Kosztorysy warunki, szczegółowe oraz plany do przejrzenia otrzymać można za opłatą 5,—zł. w Urzędzie gminnym.

Naczelnik gminy
(J. Wiechuła.)

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 8.